

VALKAERT, Emiel, studentenleider, arts (Boom 17 september 1912).

Deed zijn humaniora aan het Onze-Lieve-Vrouw-college te Boom en studeerde van 1931 tot '39 te Leuven geneeskunde. In 1940 vestigde hij zich als arts te Tongerlo (Antwerpen). Bij zijn dokterspraktijk was hij hoofd van de geneeskundige dienst van de militie en ook ad interim arrondissementscommandant van deze organisatie voor Turnhout. In 1944 werd hij benoemd tot dokter van de Wachtbrigade met standplaats te Vilvoorde, wat verhuizing naar Mortsel noodzakelijk maakte. Na de oorlog werd hij veroordeeld en bracht hij vijf jaren in gevangenschap door. In 1951 werd hij vrijgelaten en hervatte zijn praktijk, ditmaal te Hoboken.

Valkaert speelde van 1932 tot '39 een cruciale rol in het Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond (AKVS), het Algemeen Katholiek Dietsch Studentenverbond (AKDS) en het 'Dietsch Jeugdverbond (DJV). Zijn Vlaamsgezindheid was al gevormd in de studentenbond van Boom, toen hij in 1931 gewestvoorzitter voor de Rupelstreek werd en hij - ondermeer met het door hemzelf gefinancierde ledenblad Het Roer - probeerde het afbrokkelende AKVS te handhaven. Van 1931 af was hij in het bestuur van de Antwerpse gouwbond van het AKVS, waarvan hij eerst secretaris en in 1933 voorzitter werd. Van 1932 tot '39 was hij ook beheerder van De Blauwvoet en zorgde hij ervoor, dat het blad onafgebroken kon blijven verschijnen.

Opziend naar het Verdinaso was hij weinig tevreden met de lakse stijl van het AKVS en zijn democratische procedures, en samen met drie andere gouwvoorzitters nam hij tijdens de grote vakantie 1933 in het AKVS de macht in handen. Toen echter bleek, dat enkelen aanstuurden op een volledig opgaan van het AKVS in het Jong-Dinaso, wenste Valkaert daar niet aan mee te werken, omdat hij een partijpolitieke indoctrinatie verwerpelijk achtte voor een jeugdbeweging, die - naar hij meende - zich diende te beperken tot het geven van een Dietse vorming. Hij hield dan ook samen met E. Boonen het AKVS overeind - al was dat op een gegeven ogenblik weinig meer dan een naam en een blad - te midden van concurrerende jeugdorganisaties die het wilden doen verdwijnen of annexeren.

Na de nieuwe marsrichting van het Verdinaso (1934) en de ontbinding van de Jong-Nederlandse Gemeenschap (1935) kreeg het AKVS nieuwe steun van volksdietsers die vroeger in deze twee verenigingen hadden geageerd. De naamverandering van AKVS en vooral ook de hervorming tot DJV was in belangrijke mate het werk van Val-

kaert. Als kanselier van het DJV was hij de organisatorische spil tussen het leiderskader, de algemene leider E. Boonen en de Dienst voor Vorming. Geleidelijk kwam daarbij een verschillende visie op de te gebruiken methode aan het licht tussen kanselarij en Dienst voor Vorming. Deze laatste stuurde aan op een vormingsbeweging met sterke theoretische grondslag en stond afkerig tegenover elke soldateske stijl, terwijl de kanselier om principiële en pragmatische redenen, o.m. de overtuiging dat een te theoretische activiteit de jeugdigen maar matig kon boeien, een autoritaire militante vormgeving voorstond, gecombineerd met een accentueren van het openluchtlevens (uniformen, wedstrijd en spel). Deze tegenstelling - waarvan trouwens weinig naar buiten bleek - bleef bestaan, tot Valkaert in 1939 bij zijn mobilisatie ontslag nam uit het DJV, en de Dienst voor Vorming het overwicht kreeg in de organisatie. Tijdens zijn militaire dienst en daarna had Valkaert geen functies meer in de Dietse jeugdbeweging. LOUIS VOS